

[Landbrugsministeren.]

gende lovforslag, og jeg skal knytte nogle bemærkninger til de forskellige anker, der har været fremført overfor forslaget.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen spurgte, om man kan anse det for fuldt forsvarligt at foretage den reduktion af udskrivningen, som forslaget er udtryk for. Jeg vil heroverfor gerne anføre, at det, der har været hovedformålet med den kornlov, der er fremsat, var at sikre befolkningen det kvantum brødkorn, der blev avlet. Ved at foretage undersøgelser og arealoptællinger er man kommet til det resultat, at hvis det går efter de forudsætninger, der er nævnt i lovforslaget, skulle der på grundlag af den hjemlige avl blive godt og vel 400 000 t brødkorn til rådighed, og det skulle derfor være forsvarligt at møde med en kornlov, der i hvert fald betinger aflevering af omkring ved fire hundrede og nogle og fyrr tusinde tons.

Der blev i samme forbindelse spurgt om lagrenes størrelse, og hvorvidt man i det hele taget havde nogen formening om de fremtidige forsyningsmuligheder. Der kan i den forbindelse være grund til at minde om, at det er meget vanskeligt at gøre lagrene op, fordi en stor del af det, der i dag er på lager, ligger ude hos landmændene, hvor det næsten er fuldstændig ugorligt at gøre lagrene op — man skulle da iværksætte en tælling, men selv i så fald ville man kun kunne nå til et tilnærmelsesvist skøn. Det vil derfor være umuligt med nogen virkelig baggrund at fastslå, hvor store lagerbeholdningerne er. Men jeg vil også gerne minde om — det synes jeg har en vis interesse, når man vil danne sig et skøn over, hvilke muligheder vi har for at klare os igennem det kommende høstår — det ganske usædvanlige, at dansk landbrug har været i stand til at præstere den største produktion, det nogensinde har frembragt, og samtidig har dækket forsyningen af brødkorn, har kunnet klare disse opgaver blot med en import til at dække et underskud på omkring 160 000—170 000 t. Jeg synes, det har sin store interesse, og at det resultat, der er nået, er i høj grad påskønnelsesværdigt. Det er det stærkeste vidnesbyrd om, at man i landbruget har været i stand til at tage grovfoderet i produktionens tjeneste i et helt andet omfang end tidligere. Jeg synes, det giver en vis forklaring på, at man fremover vil være i stand til at hjælpe sig med en mindre udskrivning i al almindelighed og i det hele med foranstaltninger af et mindre omfang, end det har været nødven-

digt tidligere, fordi vi er blevet forholdsvis selvforsynende med kornprodukter.

Hvad angår priserne, som det ærede medlem hr. Carl Petersen også beskæftigede sig med, og deres relation til omkostningsstigningerne, er forholdet det, at der i hvert fald for foderkornets vedkommende ingen real stigning sker, idet der har fundet en lige så stor nedsættelse sted i havrepriserne, som der er sket forhøjelser for byggets vedkommende; det afbalancerer hinanden. Tilbage bliver så den foreslåede stigning for brødkornet, men det dækker i hvert fald ikke tilnærmelsesvis den stigning, der har fundet sted i omkostningerne, siden vi sidst beskæftigede os med kornloven; og hvis vi i dag skulle foretage indkøb udefra, ville vi komme til at give priser, der var meget, meget højere, hvortil kommer den meget alvorlige kendsgerning, at brødkorn overhovedet meget vanskeligt kan fremskaffes, uden at der skal stilles dollars til rådighed, og det er jo ad anden vej blevet oplyst, at vor dollarsituation ikke tegner til at blive lettere end hidtil. Og må jeg så fastslå, at de priser, som findes i lovforslaget, ligger langt under de verdensmarkedspriser, man ville blive præsenteret for, hvis vi skulle til at indføre kornet.

Der er blevet peget på forskellige andre problemer her ved lovforslagets første behandling, og jeg erkender, at de er tilstede. Jeg mener ikke, at jeg i alle enkeltheder skulle have fundet de vises sten i forbindelse med det foreliggende lovforslag, og jeg er i høj grad villig til at drøfte enkeltheder. Der blev spurgt, hvordan det kunne være, at man havde taget skovkornet ud af lovforslaget, og der blev også spurgt, hvor stort et kvantum det repræsenterer. Når vi har taget skovkornet ud, skyldes det bl. a., at det har givet anledning til visse uretfærdigheder, således at forstå, at de helt store ejendomme, som havde et særligt skovregnskab, var i stand til at skyde skovafleveringen fra sig, hvorimod de mindre brug var nødt til at svare den skovskyld, som påhvilede dem i henhold til lovgivningen. Det drejer sig kun om 7 000—8 000 t, og jeg har fundet, at det var rimeligt og forsvarligt at ophæve dette forhold, da det ikke drejede sig om større kvanta, end jeg her har nævnt.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) hæftede sig ved forholdene for frugtplantagerne, og jeg skal villigt indrømme, at der her er et område, hvor det kan være vanskeligt at gøre ret og skel. Vi har som sagt også prøvet at forbedre forholdene lidt ved at forøge det kvantum korn, som kan tilbageholdes til hestene.